

РЕШЕНИЕ

№ 26712

гр. София, 07.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5234** по описа за **2025** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник-отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП), чрез юрк. Л. И., срещу Решение № 1380 от 11.04.2025г., постановено по НАХД № 15301/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 783953-F776861 от 13.08.2024г. издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на дружеството „ГАСТРОНОМИЯ 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 300.00 (хиляда и триста лева) лева за административно нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

В сезиращата съда касационна жалба са изложени твърдения, че решението постановено от Софийски районен съд е необосновано, незаконосъобразно и неправилно. Касаторът не споделя доводите на въззивния съд за противоречие в показанията на свидетелят Х., относно обстоятелството свързано с мястото на нарушението, поради което е било допуснато нарушение на процесуалните правила. На следващо място се излага становище, че в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в процесното наказателно постановление, ясно и точно са

посочени дата и място на извършване на нарушението - 15.06.2024г. в [населено място], [улица] - зала за събития „К.“. Моли съда да отмени Решение № 1380 от 11.04.2025г. на Софийски районен съд. Претендира присъждане на разноски за осъществено процесуално представителство за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът - началник-отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите, редовно уведомен се представлява от юрк. И., който поддържа жалбата по аргументи изложени в нея.

Ответникът по касационното оспорване – „ГАСТРОНОМИЯ 1“ ЕООД се представлява от адв. Д. Й., оспорва жалбата и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира разноски по делото по предоставен списък по чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор П., дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок, от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съобразно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно.

За да постанови решението си, районният съд е приел за установено, че при извършена оперативна проверка от служители на Национална агенция по приходите, в обект - зала за събития „К.“, находяща се в [населено място], [улица] било установено, че дружеството „ГАСТРОНОМИЯ 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] не е издало фискален бон, във връзка с извършена контролна покупка на стойност 75.00 лева на дата 15.06.2024г. в 20.30 часа. Установеното е било отразено в Протокол за извършена проверка № 0131367 и № 0131366 от дата 15.06.2024г., като е бил извършен опис на касова наличност. Също така е било констатирано, че в търговският обект е имало поставено фискално устройство регистрирано в НАП и към момента на извършване на проверка в обекта, е било организирано събитие „детска дискотека“. От приложен по делото Договор за съвместна дейност от дата 10.06.2024г. въззивният съд установил, че ответника е обслужвал мероприятие „Мокро парти“ в клуб „К.“, находящ се в [населено място], [улица] като в т. 3 от договора „ГАСТРОНОМИЯ 1“ ЕООД се е задължил и да набави „необходимото оборудване съгласно изискванията на закона за фискално регистриране на оборота“. За установеното нарушение на нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, органите по приходите съставили АУАН с № F 776861 от дата 04.07.2024г. Въз основа на така съставения АУАН и при пълна идентичност на описаното нарушение е издадено и обжалваното в настоящето производство НП 783953-F776861 от 13.08.2024 г. издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на предоставената административна преписка и разпит на св.М. Н. Х., въззивният състав е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, но са допуснати процесуални нарушения при тяхното съставяне, тъй като от приложените фискални бонове се установявало, че адреса на управление на „ГАСТРОНОМИЯ 1“ ЕООД е [населено място], [улица], а проверявания обект се намирал на [улица]. Също така констатирал, че е налице вътрешно противоречие в показанията на разпитания свидетел свързани с място на извършена проверка и установено нарушение, тъй като в показанията си Х. е посочил,

че обекта е бил „на ул. М..., на жълтите павеа....“. Съдът приел, че мястото на извършване на деянието е съществен елемент от обективна страна, обуславящ пространствените рамки на обвинението и липсата на този реквизит в съдържанието на АУАН, изводимо от разпоредбата на чл. 42, т. 3, предл. 2 от ЗАНН и в съдържанието на НП, изводимо от чл. 57, т.5, предл. 3 от ЗАНН, е съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на формалните. В решението си въззивния съд изследвал и спора по същество, като е приел, че въз основа на доказателствата по делото ответника „ГАСТРОНОМИЯ 1“ ЕООД е осъществил състава на административното нарушение, за което е привлечен към отговорност, а именно по чл. 185, ал. 1, във вр. чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. С оглед на установеното при наличието на съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на абсолютните, Софийски районен съд отменил обжалваното наказателното постановление като незаконосъобразно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от Софийски районен съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXII касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 от НПК, както и от показанията на актосъставителя М. Н. Х..

Касационната инстанция приема за правилно възприетото от въззивният, че при издаденото НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като в нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е посочено, че наказателното постановление трябва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. По делото е приложен договор за съвместна дейност от 10.06.2024 г. между „ЕКС ТИЙМ“ ЕООД в качеството на организатор и „ГАСТРОНОМИЯ 1“ ЕООД в качеството на вендор с „предмет на договора – организаторът възлага, а вендорът приема да обслужи мероприятие, а именно „Мокро парти“, което ще бъде осъществено на 15.06.2024 г. в клуб „К.“, намиращ се на [улица]“. Настоящата съдебна инстанция също приема показанията на свидетеля – актосъставител на нарушението, като противоречиви тъй като в разпита си той посочва, че проверката е извършена на „ул. „М,... на жълтите павеа, срещу руската църква... залата се казва К.“. За съда, актосъставителя посочва улицата, на която е извършвал проверка с името „М.“ идентична с името на улицата посочена в акта, но същата не е идентична с последващото описание – „на жълтите павеа, срещу руската църква“, а кореспондира с посочената улица, в приложеният по делото договор. От приложенияте по делото фискални бонове се установява, че адреса на управление на ответника е в [населено място], [улица]. С оглед на изложеното, за касационната инстанция не е налице идентичност между местоизвършване и местоустановяване на нарушението и констатираното от актосъставителя в АУАН и впоследствие възприетото от административнонаказващия орган в НП, тъй като е прието за място на извършване на проверка, адреса на който е регистрирано провереното ЮЛ.

Непосочването или неправилното посочване на мястото, където е извършено административното нарушение е съществен порок на НП, обуславящ отмяната му само на това основание. Императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е установена като гаранция едновременно за законосъобразно упражняване на предоставената административнонаказателна власт от органа и за упражняване правото на защита на нарушителя. Съдържанието на АУАН и НП е дефинирано по закон и не поставя под съмнение необходимостта от ясно и точно описание на реквизита по чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като е недопустимо неговото установяване

по тълкувателен път.

По отношение на приложеният материален закон, касационната инстанция приема, че е налице хипотезата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и за търговеца е възникнало задължението за издаване на касова бележка срещу полученото плащане и след като не е издадена фискална касова бележка дружеството „ГАСТРОНОМИЯ 1“ ЕООД е осъществило вмененото му нарушение, тъй като съгласно т. 3 от горепосоченият договор, ответника се е задължил и да набави „необходимото оборудване съгласно изискванията на закона за фискално регистриране на оборота“ и е следвало и задължението за издаване на фискални касови бонове.

С оглед на изложеното касационната инстанция приема, че наказателното постановление е издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които го опорочават до степен на отмяна, поради което постановеното решение на въззивният съд следва да бъде оставено в сила като правилно.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, право на разноски има ответникът на касационната жалба. Такива са претендирани в размер на 500.00 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение за защита пред касационната инстанция. Договореното и платено адвокатско възнаграждение е под минималния размер и съответства на фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XXII Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1380 от 11.04.2025г., постановено по НАХД № 15301/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 130 състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ГАСТРОНОМИЯ 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] направените разноски по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 500.00 (петстотин) лева.

Решението е окончателно.